

A Múltunk Öröksége Alapítvány Tájékoztatója

2010/3 (25.)

Alapítványunk hírei

Előző számunkban (2010/1) közöltük, hogy a Kuratórium február 14-ei ülésén több személyi kérdésben történt döntés, ami Alapszabályunk módosítását igényelte. A Szabó és Bárony Ügyvédi Irodát bízták meg az alapítók a változások bejelentésével. A Fővárosi Bíróságnak az Alapszabály módosítását és a személyi változásokat bejegyző végzése 2010. április 28-án emelkedett jogerőre.

Ennek következtében megváltozott Alapítványunk székhelye, az új székhely 1035 Budapest III. Szél u. 19. II/12 helyett **1062 Budapest VI., Bajza u. 62. VII/3** lett.

Révész György kuratóriumi elnök telefonszáma: 06 70 343 3586,

e-mail címe: revesz.gyorgy@multunkoroksege.hu.

Alapítványunk honlapja: www.multunkoroksege.hu

A székhely változással összefüggésben megváltozott adószámunk, az új adószám:

18080320-1-42

Bankszámlánkat továbbra is a K&H Bank vezeti, számlaszámunk változatlan:

10404027-00005766-00000002.

(A befizetési csekken lévő régi cím nem befolyásolja a befizetések fogadását, amíg van készletünk, ezeket küldjük. Kérjük, ne javítsák át a szálatulajdonos címét!)

Kérjük, hogy ez évi hozzájárulását **a mellékelt utalványon** szíveskedjék teljesíteni, amit ez úton is megköszönünk!

Az alábbiakban megismertetjük Kedves Pártolóinkkal, Olvasóinkkal az új kurátorokat és a Felügyelőbizottságot.

Révész György

1949-ben születtem Budapesten, itt végeztem általános és középiskolai tanulmányaimat.

1972-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végeztem matematika-fizika szakos tanárként.

1972-től 2006-ig a gombai (Pest megye) általános iskolában tanítottam szaktárgyaimat, 1978-tól fakultációs kísérletként számítástechnikát, később óratervi tantárgyként informatikát. (1991-ben ugyancsak az ELTE-n szereztem informatika tanár szakos diplomát.)

1974-től 1999-ig voltam a gombai 4092. sz. Dózsa György Úttörőcsapat csapatvezetője, azt követően a mai napig ugyanitt a csapatvezetőség tagja. Eközben 1978-tól 1989-ig a monori járási úttörőelnökség tagja, járási úttörőtítkár és ifi szakbizottság-vezető is voltam.

2006-ban Budapestre költöztem, itt

rendszergazdaként dolgoztam 2009-ben történt nyugdíjazásomig.

Jelenleg is tagja vagyok a Pest Megyei Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány Felügyelőbizottságának, elnöke a Magyar Pedagógiai Társaság Mozgalompedagógiai Szakosztályának.

Több mint egy évtizede veszek részt a Múltunk Öröksége Alapítvány tevékenységében, 2006-tól szerkesztem a *Tájékoztatót*, 2008-tól a *Honlapot*. 2006-tól a Felügyelőbizottság elnöke voltam. Az alapítók javaslatára 2010. február 14-én választottak meg a kuratórium elnökének a kurátorok.

Várhelyi Miklós

1954-ben születtem Törökbálinton. Feleségemmel közösen neveltük fel két gyermekünket, egy lányt és egy fiút. Immár két unokával büszkélkedhetünk.

Feleségem a 2989. Számú Zrínyi Ilona Úttörőcsapat vezetője már huszonhat éve.

Budapesten szereztem középfokú szálloda- és vendéglátóipari képesítést. Jelenleg az Országgyűlési Hivatal konyhavezetője vagyok. Bár szakmai munkámban sok örömet találok (1992-ben, 1996-ban és 2000-ben is tagja lehettem a Szakács Olimpián a magyar válogatottnak), mégis szinte valamilyeni szabadidőmet a gyermekmozgalom szervezésével töltöm, a gyerekek között érzem igazán jól magam. Szakoktatóként lassan harminc éve foglalkozom a szakmai utánpótlás nevelésével.

Tárnok nagyközség ifjúsági felelőseként két választási cikluson keresztül képviselhettem a korosztály érdekeit. Így módomban állt megszervezni több környezetvédelmi akciót, játszóterek építését

Az úttörőmozgalomban gyermekkorom óta folyamatosan tevékenykedem. 1993-ban megválasztottak az Úttörőcsapatok Pest Megyei Társulásának vezetőjévé, 2004-től egyesületünk közhasznú szervezetként dolgozik Úttörők Pest Megyei Társulása néven.

A Pest Megyei Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány kurátoraként azoknak a gyermekeknek az érdekében is tevékenykedhetek, akik nem tartoznak semmilyen befogadó gyermekszervezethez.

A MÚSZ által szervezett nyári országos táborokban altáborvezetőként, előadóként és képzésvezetőként is dolgoztam. 1997-ben a Védetté nyilvánítjuk! országos pályázat győzteseinek táborát vezethettem a tiszai környezetvédő hajón.

1999-től elnökségi tag vagyok a Természetjáró Fiatalok Szövetségében.

2010-től a Múltunk Öröksége Alapítvány kuratóriumi tagjaként is dolgozom.

1996-ban megkaptam a Gyermekekért Érdemérmét, a Magyar Pedagógiai Társaság Mozgalompedagógiai Szakosztályától 2006-ban Vasvári-diplomát vehettem át.

Feleségemmel együtt kaptuk meg a dr. Tóth József által alapított Ezüstfokos Díjat a természetjárásra nevelésért végzett munkánkért.

2010-ben a Természetjáró Fiatalok Szövetségétől vehettem át az Ifjúsági Természetjárásért Díjat.

Számomra a legnagyobb érték mégis az, ha táborainkban, programjainkon örömtől sugárzó gyermekarcokat láthatok.

Kalotay Gábor

1942-ben születtem Budapesten. Az úttörőmozgalomban vezetőként 1957 tavaszától vettem részt, a gyömrői 2. sz. II. Rákóczi Ferenc úttörőcsapatban rajvezető, majd csapatvezető voltam.

1963-tól 1974-ig a Monori Járási Úttörőtábor gazdasági vezetője voltam és a járási elnökségben vettem részt, mint a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagja, majd annak elnöke.

1967 szeptembere óta a budapesti I. István gimnázium technika, 1985 óta informatika tanára vagyok. Mintegy 20 éven keresztül vezettem a zuglói építőtáborokat. Munkám elismeréseként több mozgalmi kitüntetést kaptam.

1994-ben a Zuglói pedagógus szakszervezet titkára lettem, és napjainkban is ott tevékenykedek.

2008-tól vagyok a Múltunk Öröksége Alapítvány Felügyelőbizottságának tagja, a Kuratórium ez év február 14-ei ülésén az FB elnökének választott.

Dr. Nagy Józsefné (Petercsák Júlia)

A Pedagógiai Főiskola magyar-történelem szakán végeztem 1957-ben. Ettől kezdve – nyugdíjazásomig – a XIII. kerületben dolgoztam. 1957-től

1977-ig a Hegedűs Gyula utcai Általános Iskola tanára, illetve az újra szervezett úttörőmozgalom indítója, első csapatvezetője voltam.

Mint kezdő mozgalmi ember, elvégeztem a csillebérci úttörővezetői tanfolyamot, dolgoztam a kerületi úttörőelnökségben. Évről-évre szerveztük a 150-200 fős téli és nyári táborokat. A tantestület többsége is bekapcsolódott a mozgalmi munkába. Sokféle és sokszínű munkában, sport- és tanulmányi versenyekben vettünk eredményesen részt. Több egyéni és közösségi elismerés után 1968-ban megkaptuk a KISZ KB Vörös Selyemzászlaját, ami nemcsak az iskola, hanem az egész kerület ünnepe is volt.

1977-80-ig a Hegedűs és a Sallai iskola összevonása után az ún. „mamut

iskola” igazgatóhelyettese lettem, majd 1980-tól 1997-ig a XIII. ker. Művelődési Osztály szaktanácsadója, pedagógiai felügyelője. Ebből adódóan szerveztem különféle továbbképzéseket, szakmai bemutatókat.

Közben 1970-ben az ELTE-n középiskolai tanári diplomát szereztem, elvégeztem a kétéves vezetőképzőt.

Nyolc évig voltam tagja az Országos Úttörőelnökségnek és a KISZ KB-nak.

Több évig fogadtam mozgalmi gyakorlatra főiskolások egy-egy csoportját. Szakmai kézikönyveket írtam, dolgoztam az ifjúsági lapoknak, folyóiratoknak.

Közel 40 évi munkám során több külföldi tanulmányi utat és elismerő kitüntetést kaptam (Oktatásügy Kiváló Dolgozója, KISZ Érdemérem, Kiváló Úttörővezető, Angyalföld Ifjúságáért, Pedagógus Szolgálati Érdemérem).

Bár az évek elteltek, hisz 20 éve vagyok nyugalmazott tanár, de a kötődésem a kerülethez, az ifjúsághoz mindvégig megmaradt. Tagja vagyok az Angyalföldi Helytörténeti Klubnak, ahol gyakran megbíznak egy-egy feladattal, s az utóbbi években az a megtiszteltetés ért, hogy tagja lehettem a Múltunk Öröksége Alapítvány Felügyelőbizottságának.

Marton Jenő-díjasok 2010-ben

Ebben az évben már harmadik alkalommal (Reziben negyedszer) került átadásra a Múltunk Öröksége Alapítvány Kuratóriuma által létrehozott Marton Jenő-díj.

2010-ben különös jelentőséggel bír az, hogy áprilisban volt Marton Jenő halálának ötödik évfordulója. Ebből az alkalomból felkerestük Pápán a sírját, ahol megemlékezést tartottunk és koszorút helyeztünk el. Sírjának ápolásáról is a Kuratórium gondoskodik.

A Kuratórium éves programjában szerepel az a célkitűzés, hogy lehetőleg minden érintett iskolába személyesen jussunk el és adjuk át a díjat. Ebben az évben ez majdnem teljesen megvalósult. Három iskolában – Sármellék, Keszthely, Rezi – azonos időpontban, június 12-én 9 órakor volt a ballagással egybekötött tanévváró ünnepély. Zalaváron 19-én 16 órakor volt a rendezvény, ide postán küldtük el

a díszoklevelet és a 25.000 Ft pénzjutalmat. Komoly előkészítést igényelt, hogy az azonos időpontra szervezett rendezvényekre időben eljussunk, de sikeresen megoldottuk.

Ünnepi hangulat fogadta mindhárom iskolában a rendezvényre érkezőket. Nem túlzás azt mondani, hogy a tanév eseményei, ünnepségei között a legszebb, legmaradandóbb élményt nyújtó rendezvény a ballagás, különösen a végzős diákok számára. Számtalan jutalomkönyv talált gazdára, és sok elismerés, dicséret hangzott el az intézmény vezetője részéről mindhárom iskolában. A búcsúzó diákok kedves műsorral tették még felejthetlenebbé ezt a napot. Örömmel tapasztaltuk, hogy a rendezvények hagyományos programjába mindenütt beillesztették a Marton Jenő-díj átadását is.

És most szólni kell azokról a diákokról, akik többéves eredményes munkájuk jutalmaként, iskolánként

egyedül, az idei ünnepségen részesültek a Marton Jenő-díjban.

Sármelléken a Kuratórium új elnöke, Révész György köszöntötte a jelenvevőket, és átadta a díjat a nevelőtestület javaslata alapján **Berkovics Kitti** végzős diáknak. Kitti rendszeresen részt vesz az iskolai rendezvényeken, versenyeken, szívesen vállal szerepet az ünnepi műsorokban. Nagy érdeme van az osztályközösség összetartásában. Szorgalmas, tanulmányi munkájában igyekszik képességeinek megfelelően teljesíteni. Segítőkész, mindig lehet rá számítani. Gratulálunk a kitüntetéshez, melyet a jelen lévők is nagy tapssal jutalmaztak.

Keszthelyen, a Csány-Szendrey Általános Művelődési Központ Belvárosi Tagiskolájában Magócsi Károlyné, a Kuratórium tagja vett részt az ünnepségen, és adta át a díjat **Horváth Rita**, búcsúzó diáknak.

Rita tanulmányi eredménye nyolc éven át kiváló volt, kitartása, szorgalma, tehetsége révén városi és megyei matematika versenyek rangos helyezette. Például: Bolyai matematika verseny I. helyezett csapatának tagja, a Keszthelyen megrendezett Newton Kupa győztes csapatának tagja. Kiemelkedő közösségi munkáján túl sporteredményei is kimagaslóak. Triatlon, duatlon versenyszámokban és mezei futó versenyeken országos szinten is jegyzett sportoló. Rendkívül jó természetű kislány, csendes, ugyanakkor társai mindig hallgatnak rá. Három testvére van, így számára természetes, hogy a közösségért dolgozzon, és annak vezetője legyen. Nagy öröm számunkra, hogy egy ilyen diák kapta a díjat. A jelen lévők hosszan tartó tapssal köszöntötték.

Reziben a Felügyelőbizottság új elnöke, Kalotay Gábor vett rész az ünnepségen és adta át a Marton Jenő-díjat **Kocsis Anitának**. Anita magatartása és szorgalma példás. Udvarias, segítőkész, kedves leány. Minden munkája igényes, gondosan elkészített. Évek óta kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Rendszeresen részt vesz tanulmányi versenyeken. Sokoldalúságát bizonyítja, hogy több területen is kiemelkedően teljesített. Az elmúlt években mindig részt vett a Zrínyi Ilona matematika versenyen. Idén a Newton Kupán 6. helyezést ért el. A „Testünk titkai” versenyen 3., az

Apáczai természettudományi versenyen megyei 3. helyezést szerzett. Az elmúlt évben tagja volt annak a csapatnak, amely az Országos elsősegélynyújtó versenyen 3. és 10. helyezést ért el. Részt vett különböző rajzpályázatokon is. A kitüntetéshez gratulálunk, a résztvevők nagy tapssal köszöntötték.

Zalavárra nem jutottunk el személyesen. Az iskola igazgatóját kértük fel a postán küldött díj átadására. A kitüntetett tanuló **Kovács Bettina**, aki példás magatartásával, kitűnő szorgalmával szerezte meg a nevelőtestület egyhangú szavazatát. A Zala Megyei Önkormányzat Pedagógiai Intézete által megrendezett Simonyi Zsigmond helyesírási verseny iskolai fordulóján 1. helyezést ért el és bejutott a megyei döntőbe is. Az előző évben a Kárpát-medencei helyesírási versenyen 4. helyezett lett. Gratulálunk a megérdemelt Marton Jenő-díjhoz.

A nevelőtestületnek és a tanulóknak jó pihenést, kellemes, vidám nyarat kívánva búcsúztunk el.

* * *

Egy szomorú eseményről is tájékoztattuk a jelenlévőket mindhárom iskolában. A Kuratórium volt elnöke – Jelenics József – aki két hónappal ezelőtt felmentését kérte az elnöki megbízatás alól, de továbbra is tag kívánt maradni, június 1-jén váratlanul elhunyt. Az Alapítvány létrehozása óta

volt a Kuratórium elnöke. Személyében egy nagyszerű, lelkes vezetőt, kedves barátot veszítettünk. Jelenics Józsefet a Kuratórium saját halottjának tekinti. Emlékét megőrizzük.

Külön köszönet Kalotay Gábornak, a Felügyelőbizottság új elnökének, aki autójával juttatott el bennünket az érintett iskolákba. Ez a nagy távolság és a 35 fokos meleg miatt bizony nagyon komoly teljesítmény volt. Köszönjük szépen!

Magócsi Károlyné
a Kuratórium tagja

Kocsis Anita, Rezi

Berkovics Kitti, Sármellék

Horváth Rita, Keszthely

Kovács Bettina, Zalavár

A Marton Jenő Emlékérem 2010. évi kitüntetettjei

Jelenics József

posztumusz

Jóska barátunk Alapítványunk kuratóriumi elnöke volt 1996 január-jától 2010 februárjáig. Az eltelt másfél évtized alatt munkáját lelkiismeretesen végezte. A kuratórium és a

felügyelőbizottság tagjai egyaránt elismerték és nagyra becsülték tevékenységét. A kuratórium éves célkitűzéseit gondosan terjesztette elő, megbeszélte valamennyiünk feladatait, meghatározta kapcsolatainkat a társszervezetekkel és pártoló tagjainkkal. Az ülésekre mindig felkészülten érkezett, bevezető gondolataival felidézte az úttörőmozgalom korábbi történetét, eseményeinek évfordulóit, saját élményeit, de figyelmesen végighallgatta valamennyiünk véleményét. Természetesen voltak vitatott kérdések, alkalmanként szócsaták is, de a végén mindig sikerült közös álláspontra jutnunk vele.

Érdemei közé tartozott a kétévenkénti pályázatok kiírása, azok értékelése, a díjazottak meghívása, szerény vendéglátása és az elismerések átadása. Jelentősebb tevékenysége volt 1998-ban a Csillebércei Úttörő Nagytábor 50.

évfordulóján mondott beszéde az emléktábla avatásán, 1999-ben a Rostallói Konferencia megrendezése, amelyen a III. évezred, a 21. század gyermekszervezeteinek, -mozgalmainak elképzeléseiről tanácskoztunk, 2006-tól a Marton Jenő-díjak és Emlékérmek kitüntetettjeinek méltatását is ő végezte.

2007-ben kuratóriumunk a gyermekszervezetek érdekében végzett tevékenységéért magas állami kitüntetésre terjesztette fel, amit 75. születésnapján megkapott.

A Marton Jenő Emlékérem átadását már nem érte meg, 2010. június 1-jén váratlanul elhunyt.

Emlékét megőrizzük!

Szabó Imre

Nagy Júlia

Julikát mindenki ismeri, aki járt Csillebérceen 1958-tól szinte napjainkig. Nem csak ismerik az úttörővezetők, hanem elismerik a fél

évszázados tevékenységét, amit az úttörőkért és a mozgalomért tett. A mindenkor táborvezetők állandó helyettese volt, ő képviselte a vezetés

kontinuitását. Neki volt feladata váltakozó feletteseinek tájékoztatása a tábor rendjéről, folyamatos tevékenységéről. (Ebben az időszakban tíz táborvezető váltotta egymást, akik hallgattak Julikára.) A nyári altáborok vezetői mindnyájan ismerték, szerették őt.

Ő volt a helyi szervezője és mozgalmi instruktora a vezetőképzéssel, szaktáborokkal és a vándortáborokkal foglalkozó úttörőközponti szakbizottságoknak, amelyek legtöbbször Csillebérceen tartották a felkészítő táborokat, tanfolyamokat minden évben.

Számos mozgalmi kiadvány írásában és megjelentetésében is aktív részt vállalt. Az évfordulók alkalmával tartott kiállításokon különös gonddal és nagy hozzáértéssel válogatta és rendezte a sok-sok dokumentumot. A falakon, asztalokon és a tárlókban lévő tárgyi emlékekről nagyon sokat tudott, szinte „élő lexikon” volt. Nem lehetett megtevészen véletlenül sem, pontos válaszokat adott minden kérdésre.

Kitüntetésünk névadójával is sokat dolgozott együtt, kölcsönösen tisztelték, szerették egymást. Kuratóriumunk méltónak tartotta őt a Marton Jenő Emlékérem kitüntetésre.

Kívánjuk, hogy sokáig segítse mozgalmunk, örökségünk ápolását.

Szabó Imre

AZ EZÜSTFOKOS ÚJ CSILLAGA

Június 5-én a csillebércei pedagógus-napi ünnepségen vette át DANCs IMRE, a Kossuth Szövetség keszthelyi

EZÜSTFOKOS-vándordíjat – több évtizedes önzetlen társadalmi munkája elismeréseként.

Dancs Imre 1937-ben született Tapolcán, és élete 14 éves korától szorosan kötődik a vasúthoz, ahol ipari tanulóként kezdte, majd szakmunkás brigádvezető, és a katonai szolgálata után fővasúti mozdonyvezető lett.

Nemes családi hagyományként, apai örökségként a történelem iránti vonzalomtól vállalt sokféle társadalmi munkát a Tájak-Korok-Múzeumok mozgalomban, a helyi gyermekbarát szervezetnél és a Kossuth Szövetségben, ahol jelenleg is régiótitkárként dolgozik. Nehéz lenne felsorolni mindazt a munkát, amit a hagyományörző tőrak szervezőjeként, a helyi honvédsírok rendbe hozásáért, emléktáblák állításáért, megemlékezések koordinálásáért, stb. végzett – kitartóan, és ha kellett keményen, harcosan...

Eredményes munkáját több társadalmi és állami kitüntetéssel is elismerték. Ezek között a legújabb az EZÜSTFOKOS, amelyet 1982-ben hozott létre dr. Tóth József fővárosi tanfelügyelő kezdeményezésére a Budapesti Úttörőelnökség a legered-

ményesebbnek ítélt gyermek-túra-vezető jutalmazására. Erre a fokra évente egy ezüstcsillag kerül, amelyre rávésik a kitüntetett nevét és az évszámot. A rendszerváltás után – némi kihagyással – az Úttörőszövetség vette át a kitüntetés gondozását. Ők hirdetik meg évente az országos pályázatot, és jutalmaznak díszes oklevéllel és pénzzel a kitüntetetteket. Ehhez a Múltunk Öröksége Alapítvány is hozzájárul a pénzjutalom 50%-ával.

Ebben az évben Dancs Imre az összesen 50 ezer Ft-ot megköszönve visszaadta azzal a kéréssel, hogy fordítsák azt szegény sorsú, árva gyermekek táboroztatására. Ettől talán még fényesebben ragyog nevével a fokon díszlő ezüstcsillag!

Dr. Tóth József

In memoriam...

Szabó Ferenc! (1933-2010)

Júliusban megdöbbenve értesültünk haláláról. Az újság nyugalmazott nagykövetségként emlékezett meg róla, de nekünk megmaradt annak, akit úttörővezető-társunkként ismertünk.

1962-ben huszonkilenc évesen kívülről érkezett szervezetünkhöz. KISZ megbízatást teljesített, de azonnal sajátjának érezte az úttörőszövetséget, belülről lett tényleges vezetője tizenhárom évig. Volt víziója a szövetség jövőjéről és volt ereje, tehetsége, hogy országos titkárként, 1969-től főtitkárként, munkatársait kiválasztva, munkájukat megszervezve, vezetve, megvalósítsa elképzeléseit.

Tevékenységeinek egyik fő iránya volt a Magyar Úttörők Szövetségét – az adott társadalmi és politikai környezetet is figyelembe vevő – önálló szervezetté tenni, belső demokratizmusát fejleszteni. Az úttörővezetői konferenciák, az Országos Tanács megválasztása, az országos elnökség operatív irányító testületként való működése, az úttörőparlamentek hagyományának, az ifjúságvezetők találkozóinak megteremtése, a széleskörű és rendszeres vezetőképzés jelzik ennek a folyamatnak főbb állomásait. Eközben gyerek és vezető, a fiatalabb és idősebb, egyaránt tanulta és gyakorolta felelős beleszólását a kisebb és nagyobb közösség életébe, a döntés fejlődési irányának meghatározásában.

Szabó Ferenc felismerte, hogy a gyermekszervezet társadalmi elismertségéhez, tagjainak élményszerű foglalkoztatásához sokoldalú, gazdag

programra van szükség, és mindent megtett ennek gyakorlattá tételéért. A teljesség igénye nélkül sorolom ennek a célnak megvalósítási eszközeit: Nagy országos mozgalmak, expedíciók, úttörő találkozók, nyári és téli úttörő olimpiák, kulturális szemlék, szaktárgyi versenyek, a nyári táboroztatás feltételeinek bővítése, a vándortáborok elindítása, riadók megrendezése. Egy-egy speciálisabb érdeklődésű gyerekcsoport igényeinek kielégítését szolgálták például a vízi-úttörők találkozói, a bélyegyűjtők kiállításai, az úttörő tűzoltók versenyei. Nem lehet kihagyni a sorból Közép-Európa legnagyobb úttörőtáborát, a zánkai Balatoni Úttörőváros létrehozását. Mindezen programok során a több ezer úttörővezető mellett, sok olyan szakember – akadémikustól kertészig, olimpiai bajnoktól zeneszerzőig – is csatlakozott hozzánk. Részvételük tovább növelte a gyermekszervezet társadalmi beágyazottságát, népszerűségét, elismertségét.

Első számú vezető volt, magvas gondolataira érdemes volt figyelni, de vezetőtársait hagyta kibontakozni, ösztönözte önálló tevékenységüket. Eredményesen képviselte, védte a gyermekszervezet érdekeit politikai és állami testületek, vezetők előtt. Tekintélye volt a nemzetközi gyermekszervezetben is. Mondanivalóját világosan fogalmazta meg, stílusa megnyerő volt írásban és szóban egyaránt. Nagyszerű előadóként ismertük. Az úttörő apparátus éves összefüvetelein, csakúgy mint a csapatvezetők képzése során, lelkesíteni tudta hallgatóságát. Szabadidőben sokszor zongorához ült, vagy elővette harmonikáját és azzal teremtett emelkedett hangulatot.

Példás családapa volt. Feleségének, három gyermekének, kilenc unokájának gyászában osztozunk mindannyian, akik szerettük, tiszteltük őt.

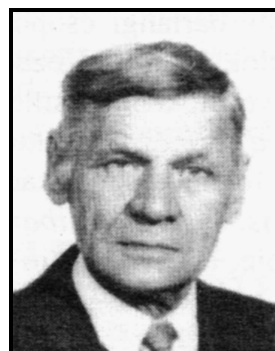
Csak névrokonok voltunk, korábban nem ismertük egymást, de a lelki rokonság hamar összehozott

bennünket. Büszke vagyok rá, hogy úttörővezetőként végig közvetlen munkatársa lehettem, és haláláig barátjának mondhattam magam.

Emlékét megőrizzük!

Szabó László

Kátai József (1921-2010)

Ismét szegényebbek lettünk egy veterán úttörővezetővel. Jóska bácsi már 1949-ben csapatvezető volt Peregén, majd Szigetszentmártonban 1968-ig. Apajon és Kiskunlacházán igazgatóként, a ráckevei járási és a Pest megyei úttörőelnökségek tagjaként segítette a mozgalmat 1957 és 1968 között. Nevéhez fűződött a szigetszentmártoni járási úttörőtábor felépítése, a zamárdi megyei tábor segítése. Számtalan járási és csapattábor, túrát szervezett és vezetett. Nagyon szerette a gyerekeket, és büszke volt arra, hogy több tanítványa lett pedagógus és úttörővezető a ráckevei járásban. Ők pedig élete végéig hálások voltak neki a sok segítségért, jótanácsért. Köztük vagyok én is, aki pályakezdő tanítóként és csapatvezetőként őt kerestem fel először 1955 őszén. Majd 1957-től elsőként alakítottuk újjá az úttörőcsapatot a ráckevei járásban, utána faluról falura a többi. Az övé a szigetszentmártoni 917-es Bercsényi Miklós, az enyém a majosházi 1184-es Móra Ferenc Úttörőcsapat volt. Az idén augusztusban bekövetkezett haláláig jó barátságban voltam a 90. évében járó barátommal. Sajnos, nem fogjuk többé visszaidézni „a régi szép időket”. Hiányozni fog sokunknak.

Dr. Szabó Imre

Az Emléklap és a kis fehér Batyu

2000. május 5-én egy kedves meghívást kaptunk férjemmel együtt Gyömrőről. Szép tavaszi napsütésben érkezünk a gyömrői Kossuth úti iskolába, ahol a legnagyobb terem már zsúfolásig megtelt. A meghívottak többsége azokból állt, akik a káptalanfüredi tábor felépítésében, létrehozásában, működtetésében az elmúlt 30 évben aktívan részt vettek. Jó érzés volt találkozni sok év után a volt úttörővezetőimmel, iskolai igazgatókkal, ifikkel, szülőkkel. Sokan mondták el élményeiket, véleményüket, gondolataikat a táborban töltött időszakról. A találkozó fő célja az volt, hogy érvényt szerezzenek az alapító okiratban megfogalmazott elvárásnak: **„legyen a Káptalanfüredi Tábor a gyömrői gyerekeké”**. Ami annyit jelent, hogy megfizethető áron jusson el minél több gyerek a táborba. Ennek megvalósításához kérték a jelenlévők a polgármester úr segítségét. Hogy miért kellett ezt kihangsúlyozni? – elsősorban azért, mert tudott dolog, hogy a rendszerváltással sok területen megváltoztak a tulajdonviszonyok. Mivel az úttörőcsapatok megszűntek a gyömrői iskolákban, nem volt egyértelmű, hogy ki is a tábor igazi tulajdonosa.

A találkozó szervezői – élükön *Borbás Ottó* volt úttörővezetővel – köszönetüket fejezték ki azoknak, akik segítők, támogatói voltak a több, mint 30 éve létrehozott tábornak, és egy kis meglepetést készítettek számunkra. Egy kedves, névre szóló Emléklap-ot és egy kis fehér Batyu-t, – mely egy kövecskét tartalmazott a „tábori anyaföldből” – kaptak ajándékba mindazok, akik segítettek a tábor létrehozásában. Így jutottam én is a fentiekhez férjemmel együtt, amit ma is kedves emlékként őrzünk.

Gyömrő mindig élenjárt a mozgalmi munkában a járás területén. Az 1957-es újjáalakulásakor itt jött létre a 2. számú II. Rákóczi Ferenc, a 4. számú Jelky András Úttörőcsapat. A számok a csapatok megalakulási sorrendjét jelezték országos szinten.. Nagy segítséget jelentett az évek során a gyömrői csapatoknak, hogy volt egy úttörőházuk. Színes, változatos, gazdag program várta itt a gyerekeket. Az egész évi mozgalmi élet nagyszerű befejezése, koronája volt a nyári táborozás. Egy saját tábor hiányzott még a gyömrői csapatok életéből. Nagy összefogással sikerült ezt az álmodat is megvalósítani. A Balaton északi oldalán, csodálatos környezetben, közel a vasútállomáshoz, a vízhez, Káptalanfüreden kaptak egy táborozásra alkalmas területet a gyömrői csapatok. A kezdet nem volt könnyű. A köves talaj sok munkát adott az egyenes terület kialakításához, a sátrak, kis házak elhelyezéséhez. Sokan töltöttek itt munkával több hétvégét, de egy saját táborért mindent vállaltak a pedagógusok, szülők, ifivezetők, a település üzeminek dolgozói. A munka fő irányítója, a méltán ezermesternek tartott *Borbás Ottó* volt. Addig fúrt-faragott, tervezte a farostlemez és vaságy alkatrészek összerakását, míg egyszer csak megszületett egy kis házikó. Ezekből természetesen több is készült. A fák között elhelyezett kis házak olyanok voltak, mint a mesében. A kis lakókra várt, hogy otthonossá is tegyék. A házak elé varázsoltak egy-egy virágágyást és a kövek adta lehetőséget kihasználva egy kis sziklakertet. Itt nem voltak luxuskörülmények, kezdetben csak ürgödrös árnyékszék volt, és lavór szolgálta a tisztálkodási lehetőségeket. Lehet, hogy olykor-olykor egy-egy fogmosás is elmaradt, de ettől még nem dőlt össze a világ. Viszont a reggeli madárcsicsergésre ébredés, a

nagy hőségben árnyat adó fák, a magyar tenger közelsége és az együttlét a jó barátokkal mindennél nagyobb élményt jelentett a tábor lakói számára. A Balatont többen akkor látták először. A tóhoz az országúton és a vasúti síneken keresztül lehetett eljutni. Nagy volt a forgalom, mégsem történt soha baleset.

A csapatok táboroztatása mellett itt volt lehetőség járási szintű őrsvetetői tanfolyam megtartására is. Egy alkalommal itt tartottuk meg a 3 napos tanév-előkészítő tanácskozást az iskolai igazgatók és csapatvezetők részére. Az intézmények vezetői kaptak egy kis ízelítőt a tábori életből. Így jobban tudták értékelni azt a felelősségteljes munkát, amit minden ellenszolgáltatás nélkül végeztek a pedagógusok és a szülők.

Teltek, múltak az évek, majd központi segítséggel elkészült a csatornázás, a vizesblokk és az ebédlő épülete. A kis házikók kiszolgálták idejüket, és helyüket átvették az egy őrsvetetés befogadására is alkalmas faházak. Ezzel kényelmesebbé vált a tábor, de a kirándulások, vetélkedők, a zászlófelvonás, az esti tábortűz és a közös nótázás hangulata maradt a régi. Az elmúlt évtizedekben közel 30 ezer kisdobosnak és úttörőnek szereztek maradandó élményt a tábor egykori építői. Maradandó élményt. A mai 50-60 évesek közül sokan – az egykori kisdobosok és úttörők – nosztalgiaival gondolnak vissza az ott töltött kedves napokra. Köszönet érte mindenkinek!

Bízom abban, hogy ettől az élménytől senki nem fogja megfosztani a mai gyömrői gyerekeket!

*Magócsi Károlyné
volt járási úttörőtitkár*

A Múltunk Öröksége Alapítvány Tájékoztatója

Szerkesztő: *dr. Szabó Imre*

Felelős kiadó: *A Múltunk Öröksége Alapítvány Kuratóriuma*

Szerzők: *Kalotay Gábor, Magócsi Károlyné, dr. Nagy Józsefné,
Révész György, dr. Szabó Imre, Szabó László, dr. Tóth József,
Várhelyi Miklós*

Nyomdai előkészítő: *Révész György*

Nyomás: *PharmaPress Nyomda*

Felelős vezető: *Dávid Ferenc igazgató*

PÁLYÁZATI EREDMÉNY

A Múltunk Öröksége Alapítvány 2010.évi Marton Jenő *Emlékére* kiírt pályázatán a zsűri *Homlódi Ferenc* (Pécs), *Gunity Gábor* (Kecskemét), *Gunity József* (Madaras) és *Gunity Józsefné* (Madaras) pályázatait elismerésben és egyenként 10.000 Ft pénzjutalomban részesítette. Ismertetésükre később visszatérünk!

a Kuratórium